ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1949

Vyhlásené: 18.11.1949 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

237.

Nariadenie ministra zdravotníctva

zo dňa 29. októbra 1949

o evidencii a povinnom hlásení zdravotníckych pracovníkov.

Minister zdravotníctva nariaďuje podľa § 41, ods. 4 zákona zo dňa 27. októbra 1948, č. 241 Sb., o prvom päťročnom hospodárskom pláne rozvoja Československej republiky (zákona o päťročnom pláne):

§ 1.

Ministerstvo zdravotníctva a krajské a okresné národné výbory vedú evidenciu zdravotníckych pracovníkov, aby boly vytvorené predpoklady na účelné rozmiesťovanie a plánovanie potreby týchto pracovníkov.

§ 2.

(1) Zdravotníckymi pracovníkmi podľa tohto nariadenia sú:
A. lekári,
B. lekárnici a lekárnickí zamestnanci s tyrocinálnou skúškou,
C. títo ostatní zdravotnícki pracovníci:

a) dezinfektori,

b) dietne sestry,

c) maséri,

d) ošetrovatelia nemocných, v to počítajúc opatrovníkov v psychiatrických liečebniach,

e) ošetrovateľky detí,

f) pôrodné asistentky,

g) prehliadači mäsa,

h) učitelia liečebného telocviku,

ch) zdravotní a potravní dozorcovia,

i) zdravotnícki laboranti, v to počítajúc lekárnických laborantov,

j) zdravotné pracovnice (doterajšie sociálne zdravotné pracovnice s výnimkou tých, ktoré sú činné v sociálnej starostlivosti),

k) zubné inštrumentárky,

l) zubní laboranti,

m) zubní technici (dentisti, skúšaní zubní technici), a to aj keď sa venujú činnosti teoretickej, výskumnej, vyučovacej, organizačnej, úradnej alebo administratívnej alebo sú činní vo výrobe alebo distribúcii.

(2) Toto nariadenie sa nevzťahuje

a) na zdravotníckych pracovníkov v činnej vojenskej službe, pokiaľ vykonávajú zdravotnícke povolanie výhradne ako zamestnanci vojenskej správy,

b) na osoby, ktoré síce majú kvalifikáciu zdravotníckych pracovníkov, avšak nevykonávajú zdravotnícke povolanie, pokiaľ nejde len o dočasné prerušenie.

(3) Evidencia a hlásenie veterinárov sa upraví osobitnými predpismi.

§ 3.

(1) Zdravotnícki pracovníci sú povinní

a) prihlásiť sa do 7. januára 1950 do evidencie zdravotníckych pracovníkov tým, že oznámia na tlačive prihlášky, ktoré im vydá okresný národný výbor, všetky skutočnosti dôležité pre evidenciu, ktoré sú na tomto tlačive uvedené, podľa stavu ku dňu 1. januára 1950; osoby, ktoré sa staly zdravotníckymi pracovníkmi až po dni 1. januára 1950, sú povinné prihlásiť sa do evidencie rovnakým spôsobom do 7 dní od začiatku zamestnania alebo samostatnej činnosti,

b) hlásiť do 7 dní všetky zmeny, ktoré nastaly v skutočnostiach uvedených na tlačive prihlášky, vyjmúc údaje o platovom zaradení, rodinnom stave, počtu detí a zamestnaní manžela.

(2) Zdravotnícki pracovníci podávajú hlásenia uvedené v odseku 1 na okresnom národnom výbore, v ktorého obvode je ich hlavné pôsobište. Ak vykonáva zdravotnícky pracovník zdravotnícke povolanie hoci i len čiastočne v zamestnaneckom pomere, podáva hlásenie prostredníctvom svojho zamestnávateľa (§ 4); civilní zamestnanci vojenskej správy posudzujú sa však v tom ohľade ako osoby samostatne zárobkovo činné.

§ 4.

(1) Zamestnávatelia zdravotníckych pracovníkov sú povinní

a) prijímať, preskúmať, doplniť svojím posudkom a podať na okresnom národnom výbore, v ktorého obvode je hlavné pôsobište zamestnancovo, prihlášky do evidencie tých svojich zamestnancov, ktorí sú zdravotníckymi pracovníkmi dňa 1. januára 1950, do 14 dní, a prihlášky tých zamestnancov, ktorí sa stanú zdravotníckymi pracovníkmi po tomto dni, do 7 dní po prijatí prihlášky,

b) po preskúmaní podať na okresnom národnom výbore, v ktorého obvode je hlavné pôsobište zamestnancovo, hlásenie zmien v skutočnostiach uvedených v prihláške do evidencie, a to do 7 dní odo dňa, keď im došlo hlásenie zdravotníckeho pracovníka.

(2) Ak má zdravotnícky pracovník viac zamestnávateľov a jedným z nich je štát alebo Ústredná národná poisťovňa, majú povinnosť podľa odseku 1 len títo zamestnávatelia. Ak je zdravotnícky pracovník zároveň zamestnancom štátnym a zamestnancom Ústrednej národnej poisťovne, má povinnosť podľa odseku 1 vždy štát. V ostatných prípadoch má túto povinnosť zamestnávateľ, od ktorého má zdravotnícky pracovník najvyšší príjem.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa nevzťahujú na vojenskú správu a na zamestnávateľov, u ktorých zdravotnícky pracovník vykonáva iné povolanie než zdravotnícke.

§ 5.

(1) Správy škôl a kurzov, kde sa vzdelávajú budúci zdravotnícki pracovníci, sú povinné hlásiť Ministerstvu zdravotníctva bezodkladne po ukončení štúdia svojich absolventov na tlačive, ktoré im vydá krajský národný výbor, ich mená a všetky skutočnosti dôležité pre rozmiestnenie zdravotníckych pracovníkov, ktoré sú na tomto tlačive uvedené.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na správy škôl a kurzov vojenskej správy.

§ 6.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 15. decembra 1949.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.